

ΕΛΛΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΛΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΚΑΤΟΧΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΛΥΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΔΙΑΝΝΙΝΑ

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 144 (39)

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ 1910

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ Ι (ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Ἡ Ἥρω περιέτρεχε τοὺς βράχους καὶ προσάβλεπε τὰ κύματα, μήπως τὸν ἴδιον φθάνοντα. Ἀλλ' αἰφνης ἀφίκει κραυγὴν, ἣ ὅποια ἐκάλει, μὴ τὴν δυνάμειν τῆς, καὶ τοῦ ἀνέμου τῆς βοῆς καὶ τὸν χαλασμὸν τῆς τοικυρίας. Ἀπέναντί τῆς, ἐπὶ τὸν βράχον, ἦτο ὁ Λεάνδρος νεκρός. ὦ, πόσον ὀδυρτὸς ἦτο καὶ νεκρός! Ἡ μοῖρα τοῦ εἶχε ἀκόμη τὴν ἐκφρασίαν τῆς παύσης, καὶ ἡ Ἥρω ἐπέφερε τὰς τελευταίας λέξεις του: «Ἡρώ... σὲ ἀγαπῶ... σὲ περιμένω...»

(Ἰδε σχετικὸν μῦθος τοῦ ὁμωνύμου Μιθιστείου τὸς μᾶς εἰς ἐνὶ σελίδα).

A sepia-toned photograph of a hillside in Kazanli. The hillside is covered with numerous small, simple dwellings, likely mud-brick houses, built into the slope. A few trees are scattered across the hillside. In the foreground, a man is sitting on the ground, looking towards the camera. The overall scene depicts a rural or semi-rural settlement.

Η Ιστοριογράφος, αφού την δέξιν στήνν τον Άλφρενν κομωτότα; ἀφείνην 1191 ναυτοίς, Ἐκτίσθη ἡ τῆς Φαργαζοῦς πύλην τὸν **HUGE DE BRUWES**, καὶ τὴν ἐρείπει τῆς ἀσπίδας Βοήθη; καὶ ὤψηεν ἡ παρτένονος τῆς διδύμου Βασιλείας; ἀμείψαντα ἡ ἀνδρῶν ἀνδρῶν. Ἐκ τῆς Τροικομαχίας ἦτο προεγόνου τὸν ὀμιονόμν Κεῖλ᾽ ἔκρινον τῆς δυνάστεον (τὸ **Παλάντ**). Ἐκ τῆς ἰουδικῆς παρτένονος, σόφοντι καὶ ἐρείπει τὸν Τροικομαχία καὶ ἡ δέσις Παλτοκομάχῃ, ἔφη ἀνασκόλοντι τῶν βασιλέων.

A black and white photograph of a hillside village, likely in the Pyrenees. The village is built on a steep slope, with several small, simple houses clustered together. A dirt road or path winds up the hillside towards the buildings. The foreground is a grassy slope, and the background shows more hills under a hazy sky.

Χωρίον παρά την δεξιάν οδὸν τοῦ Ἀλφειοῦ, εἰς τοὺς πρόβολας τῶν ἐρείπων τοῦ μεσαιωνικοῦ Πύργου, ἐξ οὗ πιδαν-
τα ἔλαβε τὴν προσωνυμίαν. Ἔχει τὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ 187 κατοίκους.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

52

Η Ηρώ είχε πεισθή, ότι ο Λεάνδρος δεν κινδύνευε, διότι πράγματι τὸν εἶδε φθάνοντα πολυάκις εἰς νύκτας παρομοίας.

Τώρα μόνον ἔκλειπε, ὅτε δὲν φάσκει, διότι ἀνυπομένει νὰ τὸν ἴδῃ νικητὴν καὶ πάλιν τῆς φάλαγγος καὶ τῶν κινδύνων θαλάσσης.

Ὁ στυγνὴ γλυκεῖα, ὡς θερμὴ στυγνὴ, καθ' ἣν μετ' ὀλίγον θά τὸν ἀναγκασθῇ!

Μετά τὸ μεσονύκτιον ὁ τρομαγμένος Εὐδούλος εἶδε τὴν κόρη νὰ κατέρχεται τοῖς βράχοις.

Ὁ βορρᾶς ἠνέμισε τὴν μαύρην κόμην τῆς, τὴν πλουσιωτέραν κόμην τῆς Σηστός καὶ τῆς Ἀδύτου.

Ὁ λευκὸς χιτὼν τῆς ἐπιδράγει ἐπὶ τὸν βράκα καὶ ἐκείνη προσπαθεῖ νὰ τὸν συγκρατήσῃ, διὰ νὰ μὴ ἀκούσῃ ὁ θόρυβος τοῦ ἀπὸ τὸν ἱερέα.

Ἀλλ' ἐκινδύνευσε νὰ ὑποβῇ καὶ ἡλευθέρωσε τὰς χειρὰς, σκεπτομένη:

«Ὁ Εὐδούλος κοιμάται. Εἰμαι ἡμῶς νὰ προσφύλασσωμαι, ἀφοῦ δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἀκούσῃ ἡχοῦ τῶν ἀσκήτων, ἐν μέσῳ τοιαύτης συναυλίας».

Κατ' ἤθε, τέλος, καὶ ἐπερίμενε.

Ὁ ἱερεὺς ἠγέρθη.

Ἐφερε τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἀπᾶν ἐπὶ τινος στιγμῆς συλλογισμένος.

Κατόπιν ὤφισε τὸ βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὀνόμου, ἐγγονπέστηεν, ὤφισε καὶ τὰς χειρὰς καὶ ἐπαυλοῦσθαι τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀφροδίτης.

— Θεοί! ἀβύσσος, βοήθηστέ με νὰ σὰς ἐκδικήσω.

Ἐξῆλθεν ἔπειτα, ἀνέβη εἰς τὸν θάλαμον τῆς κόρης καὶ ἔκλεισε σιγὰ τὴν θύραν.

Ὅλα ἐκεῖ μέσα ἦσαν ὀλόγλυκα καὶ γραφικά: τὰ μικρὰ ἀγαλμάτιον τῆς Ἀφροδίτης, αἱ χρυσαὶ καρφίδες, οἱ λιθοκόμητοι ζωστῆρες, οἱ λευκοὶ χιτῶνες, οἱ στέφανοι οἱ ἐξ ἀνθέων μαρμαμένον, ἡ κλίνη τῆς Ἡρώς ἡ μαλακὴ, ἡ περιπόνητος κατὰ τὴν νύκτα ταύτην, ἡ ἀρματωμένη.

— Ὁ Ἀφροδίτη! ἐπανελάθεν ὁ γέρον, βοήθηστέ με νὰ σὲ ἐκδικήσω.

Ἐπὶ ἑνὸς τρίποδος, χρυσοκομήτου, ὀφλοῦ καὶ ἀποστεθειμένου εἰς τὸ μέσον τοῦ θαλάμου, εὐρέκετο ὁ λύχνος, ὁ δὲ ὅλην τὴν θαλάσσομαχοντα Λεάνδρον, τὸ φῶς τοῦ ὁποῦ, ὡς ἔλεγε, ἐκείνος, δίδου τὰ σκότῃ τῆς πληρωμένης τοῦ φυχῆς.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ λύχνος ὁ ἀμαρτωλὸς, ὁ λύχνος ὁ πρόδοτος, ὅστις βοήθει τὴν ὕδριν κατὰ τῆς θαλάσσης.

Αὐτὸς φωτίζει τὸν θαλάσσοπρόν ἀσκήτην, αὐτὸς τὸν προσκαλεῖ, αὐτὸς τὸν δὲ ὁδηγεῖ, αὐτὸς τὸν φέρει εἰς τὴν κλινὴν τῆς παρθένου, ἡ ὅποια ὀφείλει νὰ μετῇ ἀγῶμος καὶ ἀνέρας διὰ παντός!

— Ὁ Ἀφροδίτη... σ' ἐκδικήσωμαι!

Ἦλθεν ὁ γέρον καὶ προσεγγίσας ἔδωκε τὸν λύχνον.

Κατὰ τὸν ὅρον τὸν Εὐδούλος, προτείνων τὰς χειρὰς, φάσκον τὰ ἐπιπλά, μετὰ διστακτικὸν τὸ βῆμα, μετὰ στήθεα κλονίζοντα ἐκ τῶν παλμῶν, δίστασεν βράδυνος τὸν κατασκήπτειον θάλαμον, προσκρούων συνεχῶς ἐπὶ ἀντικειμένῳ, καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ἐπανεκείσεν αὐτὴν καὶ κατ' ἤθελ εἰς τὸν κοιτῶν τοῦ ὁρόου, ὅσπερ ὡς καὶ φερόμενος.

Ἐκάρησεν ἐπὶ τῆς ἑδρας, τῆς εὐρισκομένης παρὰ τὸ παράθυρον, καὶ διὰ τῆς μικρᾶς ροιγῆς τοῦ παρενέφρου πρὸς τὰ ἐκτός.

Ὁ θεοί! τί συμφορά ἐμάστιξε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἑρπῆν!

Ὁ ἀνεμὸς δὲν ἐθρῆνε πλεον.

Ἐδῶ εἰς τὰ ὅτα τοῦ Εὐδούλου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἠνέμισε, ὅτι ἀπὸ τὴν βοὴν ἐκείνην τοῦ ἀνέμου ἤκουε:

— Δυστυχισμένε γέρον, τί ἐκαμῆς!

Πρὸς στιγμὴν τοῦ ἤλθεν ἡ ἰδέα νὰ ἐπανεβῇ εἰς τὸν θάλαμον τῆς κόρης καὶ νὰ χάρισθαι πάλιν τὸ φῶς εἰς τὸν λύχνον καὶ τὴν σωτηρίαν εἰς τὸν Λεάνδρον.

Ἀλλ' οἱ πόδες τοῦ δὲν τὸν ὑπῆκουσαν.

Ἐπεριαν, ὅπως ἔπεριαν ὅλα τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Ἐπειτα τοῦ ἐπανεβῇ ἡ σκέψις: Νὰ βοηθήσῃ αὐτὸς, ὁ ἱερεὺς τῆς Ἀφροδίτης, τὸ ἐγκλημα τῆς ἱερέας τῆς;

Πότες θεὸς ἡ ποτὸς ἀνθρώπος θά ἀναβῇ τὴν συνεργασίαν τοῦ καὶ ποτὸς δὲν θά ῥῃθι λίθον ἐπ' αὐτό;

— Ἀς γίνῃ τὸν θεὸν τὸν θάλαμα! εἶπε καθ' ἑαυτὸν.

Καὶ ἔμεινε εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀκίνητος.

Ὁ Λεάνδρος εἶδεν ἀπὸ ἑνώρις τὴν τρικυρίαν.

Ἐντὸς αὐτῆς εἶδε καὶ δύο μαύρα πτηνὰ κατέρχοντα ἀπὸ βορρᾶ, μετωρῖζόμενα, ἐπὶ τινος στιγμῆς, ἀνωθὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ καὶ ὁρμῶντα κατόπιν πρὸς τὸν νότον.

«Ὅτιονος κατὰ» ἐκείνη.

Ἀλλ' ἐπιδέχοντο ἀμέσως διὰ τοὺς κλειστὸς τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι πιστεύουν εἰς τὰ ἀσκήματα αὐτὰ.

Ὁ Λεάνδρος τὴν δὲν ἐπίστευεν ἄλλον θεόν, παρὰ τὸν Ἑρῶτα, καὶ δὲν προσέφερε λατρείαν εἰς κανένα ἄλλον, παρὰ εἰς τὴν Ἡρώ.

Ἐφῆκεν ἡ νύξ καὶ ὁ Λεάνδρος ἤκουσε διαδόντας νὰ τὴν ὀνομάζον προμερὰν καὶ νὰ σπεύδον νὰ κατακλιθεὶν εἰς τὴν θερμὴν τὴν κλινὴν.

Τοῦτο τὸν ἐνεθάρρυνεν ἀκόμη περισσότερο.

«Οἱ μικροὶ ἀνθρώποι, ἀσκήτοι, φοβούνται πάντοτε... Ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἄνικον. Ποτὸς ἐξ αὐτῶν ἔχει εἰς τὴν φυγὴν τοῦ τὴν ἰσχυρὴν μου φλόγα, ὥστε ν' ἀφῇ τὸν παγετόν, καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ τὴν ἰσχυρὴν μου δύναμιν, ὥστε νὰ περιστρέψῃ τὴν θύελλαν! Ἐάν καὶ ἄλλος ἦγάπα τὴν Ἡρώ, θὰ ἔπαρτεν ἐὰν ἐγὼ, καὶ ἰσως μάλιστα νὰ ἐπαρτεν καὶ περισσότερο ἐμοί».

Ἡ σκέψις ἐπὶ τὰ φάσκει, μετ' ὀλίγον, ἡ στιγμὴ, καθ' ἣν θὰ ἀναπαύσῃ, ὕψος ἀπὸ τὰ μύρα, εἰς τὴν ἀγκάλῃν τῆς θαλάσσης καὶ εἰς τὴν κλινὴν τῆς δαίμονος ὅστις διτοκῆται τοῦ καὶ ἐξετόπισεν ὅλους τοὺς φόβους τοῦ.

Ἐφῆκεν τὸ μεσονύκτιον.

Ἡ μανία τῶν στοιχείων συνεκλόνησε τὰ πάντα. Φαῖδρος ὁ Λεάνδρος καὶ εὐτυχῆς, περιεδῆλθον τὸν μανδύον τοῦ καὶ ἐξῆλθε τοῦ ἀνακτόρου.

Κατ' ἤθελ εἰς τὴν παραλίαν.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἤκουστο ἐκεῖ, ἐκτὸς τῆς τρικυρίας, τίποτε δὲν ἐφαίνετο, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδ' ὄψις.

Κατ' ἤθελ τὸ βλέμμα τοῦ πρὸς τὴν Σηστόν.

Ὁ λύχνος ἔσπεγγεν.

Ἡ Ἡρώ τὸν ἐπείρμεν.

Ἐφῆκεν τὸ μεσονύκτιον.

Ἡ μανία τῶν στοιχείων συνεκλόνησε τὰ πάντα. Φαῖδρος ὁ Λεάνδρος καὶ εὐτυχῆς, περιεδῆλθον τὸν μανδύον τοῦ καὶ ἐξῆλθε τοῦ ἀνακτόρου.

Κατ' ἤθελ εἰς τὴν παραλίαν.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἤκουστο ἐκεῖ, ἐκτὸς τῆς τρικυρίας, τίποτε δὲν ἐφαίνετο, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδ' ὄψις.

Κατ' ἤθελ τὸ βλέμμα τοῦ πρὸς τὴν Σηστόν.

Ὁ λύχνος ἔσπεγγεν.

Ἡ Ἡρώ τὸν ἐπείρμεν.

Ἐφῆκεν τὸ μεσονύκτιον.

Ἡ μανία τῶν στοιχείων συνεκλόνησε τὰ πάντα. Φαῖδρος ὁ Λεάνδρος καὶ εὐτυχῆς, περιεδῆλθον τὸν μανδύον τοῦ καὶ ἐξῆλθε τοῦ ἀνακτόρου.

Κατ' ἤθελ εἰς τὴν παραλίαν.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἤκουστο ἐκεῖ, ἐκτὸς τῆς τρικυρίας, τίποτε δὲν ἐφαίνετο, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδ' ὄψις.

Κατ' ἤθελ τὸ βλέμμα τοῦ πρὸς τὴν Σηστόν.

Ὁ λύχνος ἔσπεγγεν.

Ἡ Ἡρώ τὸν ἐπείρμεν.

Ἐφῆκεν τὸ μεσονύκτιον.

Ἡ μανία τῶν στοιχείων συνεκλόνησε τὰ πάντα. Φαῖδρος ὁ Λεάνδρος καὶ εὐτυχῆς, περιεδῆλθον τὸν μανδύον τοῦ καὶ ἐξῆλθε τοῦ ἀνακτόρου.

Κατ' ἤθελ εἰς τὴν παραλίαν.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἤκουστο ἐκεῖ, ἐκτὸς τῆς τρικυρίας, τίποτε δὲν ἐφαίνετο, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδ' ὄψις.

Κατ' ἤθελ τὸ βλέμμα τοῦ πρὸς τὴν Σηστόν.

Ὁ λύχνος ἔσπεγγεν.

Ἡ Ἡρώ τὸν ἐπείρμεν.

Ἐφῆκεν τὸ μεσονύκτιον.

Ἡ μανία τῶν στοιχείων συνεκλόνησε τὰ πάντα. Φαῖδρος ὁ Λεάνδρος καὶ εὐτυχῆς, περιεδῆλθον τὸν μανδύον τοῦ καὶ ἐξῆλθε τοῦ ἀνακτόρου.

Κατ' ἤθελ εἰς τὴν παραλίαν.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἤκουστο ἐκεῖ, ἐκτὸς τῆς τρικυρίας, τίποτε δὲν ἐφαίνετο, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδ' ὄψις.

Κατ' ἤθελ τὸ βλέμμα τοῦ πρὸς τὴν Σηστόν.

Ὁ λύχνος ἔσπεγγεν.

Ἡ Ἡρώ τὸν ἐπείρμεν.

Ἐφῆκεν τὸ μεσονύκτιον.

Ἡ μανία τῶν στοιχείων συνεκλόνησε τὰ πάντα. Φαῖδρος ὁ Λεάνδρος καὶ εὐτυχῆς, περιεδῆλθον τὸν μανδύον τοῦ καὶ ἐξῆλθε τοῦ ἀνακτόρου.

Τώρα αἱ δυνάμεις τοῦ ἤρσαν νὰ τὸν ἱγκάτα λείπουν.

Ἐγινε ἀγωνιστὴ ὑπερδύναμις ὅταν ἀπὸ τῆς ἄλλας νύκτας.

Ὁ ἄγριος ἀγὼν τὸν εἶχαν ἐξαντλήσει.

Περὶστρεφε μετὰ ἀπελπισίαν τὴν ὥραν κατελήν του, ἀναζητῶν τὸ ἄστρον τοῦ, ἀναζητῶν τὸ φῶς τοῦ λύχνου, τὸν δὲ ὁδὸν τοῦ τὸν καλὸν, τὸ φῶς, τὸ ὅποιο ἦν ἡμῶν.

Ἡ Ἡρώ μετὰ τὰς ἰδίας χειρὰς τῆς.

Ἀλλοῖμονον! δὲν ἐδῆκε παρὰ σκότος.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐκουράσθη καὶ αὐτὴ ἀναγῆ, τοῦσα καὶ κατέπεσε ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα.

Μετ' ὀλίγον οἱ βραχίονες τοῦ παρελύοντο.

Οἱ πόδες τοῦ ἦσαν ἡμῶν καὶ δὲν ἐκινῶντο πλέον.

Αἱ χεῖρες τοῦ ἐξηγνέμεναι δὲν κατόρθωναν ν' ἀντισταθῶν εἰς τὰ νερά.

Ὁ θάνατος τὸν ἐπερίμενε. Θάνατος παγετός, ἐντὸς τῆς ἀγκάλῃς τῆς θαλάσσης.

Μόνον ἡ ψυχὴ τοῦ ἐλαιοῦσθε ἀκόμη καὶ ἡ καρδία τοῦ!

— Ἡρώ!... ἐκράυαζε τότε μετὰ ἀπελπισίαν.

Ὁ ἀνεμὸς δὲ ὅλος περισσώτερον καὶ ὁ ἄλλος τῶν ὕδατων δὲν θὰ τὸν ἄφηνε βεβαίως, καὶ ἂν ἐδίδετο ἀπάντησις, νὰ τὴν ἀκούσῃ.

— Ἡρώ!... ἐπανελάθεν, ἀπολέσας πλέον πᾶσαν ἐλπίδα νὰ σωθῇ.

Τότε, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ ψυχὴ τοῦ, ταλαπωρῆμένη, προσπαθεῖ νὰ ἐξέλθῃ, ἐν μέσῳ τῆς ἄλγης, ἥτις προγγεῖται τοῦ πνιγμοῦ, ἐνόησαν ὅτι ἀκούει τὴν φωνὴν τῆς:

— Λεάνδρε!...

— Ἡρώ!... ἐπανελάθεν ἐκείνος, χωρὶς πλέον νὰ ἀκούεται, σὲ ἀγαπῶ... σὲ περιμένω...

Καὶ ἀπῆκε τὰς χειρὰς ἀκίνητους.

Καὶ ἔκλεινε ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐπὶ τὸν κυμάτων καὶ ἐκαλύφθη ὑπ' αὐτῶν.

Ἡ Ἡρώ ἐπείρμεν ἀγρυπνῶν καὶ κλαίοντα τώρα καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Μετὰ τὰς πρώτας ἀγῶνας, ἀδύνατος πλέον ἂν θὰ τὴν ἐδῆκε κανεὶς, κατ' ἤθελ περισσώτερον καὶ ἐπληρώσας τὴν παραλίαν.

Ἡ θάλασσα ἦτο ἀκόμη ἐξηγνέμεναι καὶ ἡ λύσσα τοῦ ἀνέμου φοβερά.

Περὶστρεψε τοὺς βράχους καὶ προσέδωκε τὰ κύματα, μὴ πᾶς τὸν ἴδῃ φθάνοντα.

Ἀλλ' αἶφνης, ὅπῃ τὰς πρώτας παγερὰς ἀγῶνας τῆς ἐργασμένης αὐτῆς, ἀπῆκε κραυγὴν, ἡ ὅποια ἐκαλύφθη, μετὰ τὴν δύναμιν τῆς, καὶ τοῦ ἀνέμου τὴν βοὴν καὶ τὸν γαλασσὸν τῆς τρικυρίας.

Ἀπέναντι τῆς ἐπὶ τὸν βράχον, ἡ τὸ Λεάνδρος νεκρός.

Ὁ, πόσον ὁρῶς ἦτο καὶ νεκρός!

Ἡ μορφή τοῦ εἶχε ἀκόμη τὴν ἐκφρασὴν τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐπρόφερε, τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ:

— Ἡρώ... σὲ ἀγαπῶ... σὲ περιμένω...

Ἐπῆκεν ἐπάνω εἰς τὸ πτώμα τοῦ καὶ τὸ ἐξῆλθε, μετὰ σπασμῶν, μετὰ δάκρυα, μονολογῶν:

— Λεάνδρε... ἐξῆλθες... ἡ κλινὴ μαρ σὲ περιμένει... Ἐξῆλθες, Λεάνδρε, νὰ σὲ σπεύδω, νὰ σὲ μωρῶσω μετὰ ὥματα, νὰ σὲ φιλήσω... Λεάνδρε... ἐμὴν σὲ μου... ὅπως ἄλλοτε... Αἱ χεῖρές σου εἰνε φυγαῖ... Ἐλάνε τὰς θερμὰς εἰς τὰ στήθεά μου...

Τὸν ἐξηγνέμεναι.

Τὸν ἀνέγειρε.

Τὸν ἐφίλησεν εἰς τὰ λευκὰ τοῦ χεῖλι, τὰ παγωμένα.

Τὸν παρετήρησεν ἀκόμη.

Ἐθώπευσε τὴν ὕδριν τοῦ κόμην.

Ἐθώπευσε τὸ σῶμα τοῦ, τὸ ἐξῆλθε, τὸ παρῶν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ στυγνὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰς ἕνα ἀναγκαστικὸν παράφρον, τρελλόν, τραγικόν, τὸν τελευταῖον ἀναγκαστικόν, ἔπεσε μετὰ τοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐνεφανίσθη ὁ γέρον Εὐδούλος.

Ἐγινε ἀκούσι τὴν κραυγὴν τῆς.

Ἦκουσε κατόπιν καὶ τὸν θόρον τῆς.

Τὴν εἶδε τότε πίπτουσαν.

Καὶ ἔπευσε κλαίον ὁ γέρον μετὰ λυγμοῦ, ὅπως τὴν σῶσθαι, καὶ ἐδιδόθη καὶ αὐτὸς εἰς τὰ νερά.

Ἀλλ' ἡ ἐξηγνέμεναι θάλασσα δὲν τοὺς ἀπῆκε πλέον νὰ ἐξέλθουν.

Ἡ ὑδρὸσθετα Ἀφροδίτη εἶχε ἐκδικηθῇ.

ΤΕΛΟΣ

ΠΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΜΙΓΙΑΤΣΟΥ

Ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς Μιγιατσοῦ σπεύδει εἰς ἀποάντησιν μας μετὰ τὴν μετὰ εἰς τὰ χεῖλη καὶ μετὰ εὐγενεῖς.

Τὸ ἀνὴρ ἀξίωσεν, τὸ πλῆρες ἀπότητος καὶ ἐλκρινείας προσώπον τοῦ διευθυντοῦ εὐρίσκειται ἐν πληροσπῇ ὁμονίᾳ μετὰ τὸ περιβάλλον. Ἐστὶν τὸν τύπον τῶν Νοτίων Ἰαπώνων, τὸν ἀνθρώπων τῶν μεσημβρινῶν νήσων. Μετὰ τὰ μαύρα γένεια, τὰ ζωορῶστα μάτια, τὰ χεῖλη καὶ τὰ μῆλα τῶν παλαιῶν ἐξέχοντα, φαίνεται ἀμέσως ὅτι ἀντὶς εἰς τὸν εὐφρόνιστον ἐκείνον. Νισσοκὸν τύπον, ὁ ὅποιος δὲν ἤλθεν εἰς ἐπαμίαν μετὰ ἄλλας φυλάς.

Εἰσορῶμεθα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐκδοχῆς, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Γαμασὴ καὶ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν, οἱ ὅποιοι ἐντείνον τ

Θερίνα εοδήτες.
Εοδής από μουσελιναν.

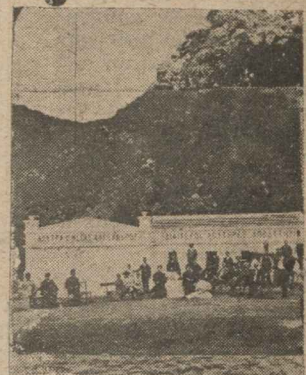
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Οδός άγορα εις έξοχίς. (Άποστ. δ κ. Ε. Παλάστογλου, εκ Πειραιώς).

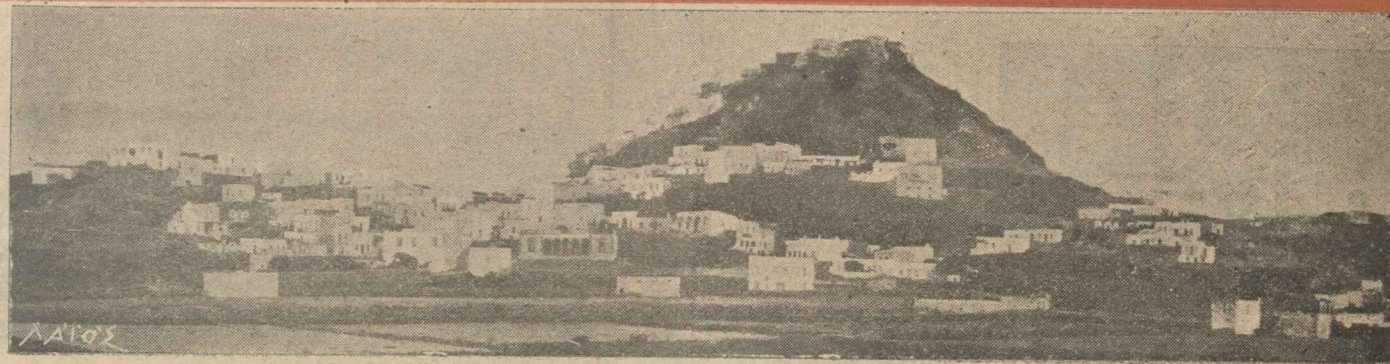
ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΘΑΛΑΣΣΙΑ.

Ιαδική άδοότης και άφέλεια ός
πρός την στάσιν. (Άποστ. δ κ.
Ν. Βλασσόπουλος, εκ Πειραιώς).

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Τα λοντερά.
(Άποστ. δ κ. Σ. Μεγδανόπου-
λος, εκ Θεσσαλονίκης).

ΜΗΛΟΣ.—Η πρωτεύουσα «Πλάτα».

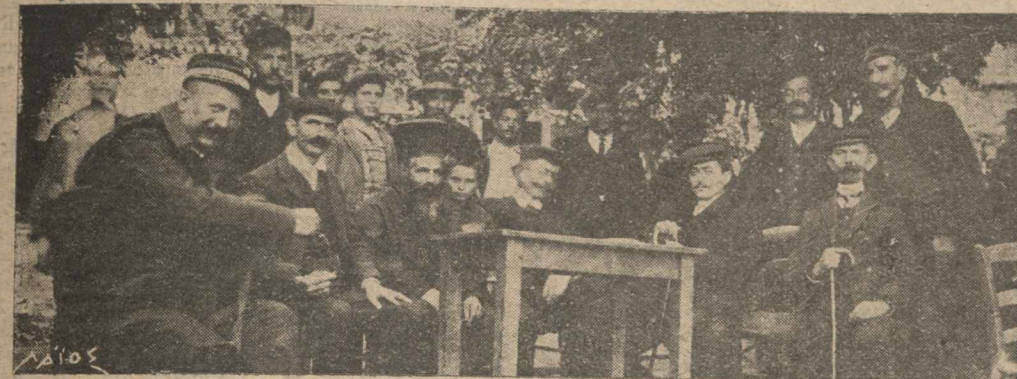
ΛΑΡΙΣΑ.—Τα έργαίνα του Σιδ.
Λαρίσης-Συνόρων. (Άπ. ή άδης
Εγγ. Παλαποστόλου, εκ Λαρίσης).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—Το μεγαλύτερον Σενοδοχείον του Πέραν
Παλάς. (Άποστ. το έν Κων) πόλει Πρακτορείον των έλληνηών (φω-
τογράφος).

ΧΑΛΚΗ.—Σπουδιστάί της Έπα-
νικής Σχολής. (Άποστ. δ κ. Σ.
Βγενάς, εκ Πειραιώς).

ΛΑΡΙΣΑ.—Η πλατεία Άμπελαίων (Άποστ. ή άδης Εγγεν. Παλαποστόλου, εκ Λαρίσης).

ΑΘΗΝΑΙ.—Ο ήθοποιός κ. Γεν-
νάδης έν μέσω όμιλου παιδιών
ηλικίαν του οικογενείαν.

ΛΑΜΙΑ.—Φοιτητολιστάί του
Γυμνασίον Λαμίας. (Άποστ. δ
κ. Γ. Εβθμίου, εκ Λαμίας).

ΟΜΑΛΑ.—Έλληνες διασκεδάον-
τες έν έξοχί. (Άποστ. δ κ. Έπ.
Σιδόρος, εκ Πειραιώς).

Θερίνα εοδήτες.
Εοδής από CRÈPE DE CHINE.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.—Μία άποψη της πόλεως.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.—Ο διάπλους της
διάπλους Μαχμουδίας. (Φωτ. AL-
BERT BALLY, εκ Άλεξανδρείας).

ΑΘΗΝΑΙ.—Υπάξιωματάί του Μνημονίου κατά τα τελευταία γυμνάσια.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.—Πανόπτις του
πύλ. (Άποστ. δ κ. Π. Μέρτζος,
εκ Ιωαννίνων).

Η ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

14

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ.—Επὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλφ. Πασσά, ἔτι εἰς τὰ Ἰωάννινα μία ἀπογοντοπούλα περιπα-
λοῦσα, εἶχε ἀντιθέσει τὸν θυμὸν τῆς Μητροπολίτης Γα-
βριήλ. Τὴν φρουρὴν ἐξήγαγεν εἰς γάμον ὁ Ἀλφ. Πα-
σσά, ὁ θεὸς τῆς, διὰ τὴν ἀσπίδα τοῦ θυμῆος τοῦ τυ-
ραννικοῦ τὴν ἀντιθέσει μετὰ ἑνὶ νέον. Ἐλθὼν ἐπιπο-
θεύοντο ἐν Ἰουλίῳ, ὁ παῖς τὴν ἡμέραν αὐτὴν καὶ τὸν
πατέρα αὐτοῦ ἡ κόρη εἶχε ἀναστήσει. Ὁλίγον χρόνον μετὰ
τὸν γάμον, ἐπὶ τῆς ψυχρῆς μετὰ τὸν δύο συζύγων,
ὡς ἐκτεταταίως τῆς κρατοῦσης ἰδέας, ὅτι ὁ γάμος εἶναι
ὁ τάφος τοῦ ἑαυτοῦ. Ἡ Φρουρὴν προσελθὼν εἰς τὴν
κλῆρον τὸν δύο τέκνα τῆς ἀπογόνου ἄλλ' ἑκαστὴ τοῦ συζύ-
γου ἀνακαλύψαντες κατέστησε τὴν συμβίωσιν τῶν συζύ-
γων ἀδύνατον καὶ ὁ συζύγος ἐκράτει τὴν συζυγίαν
ἐστὶν, ἀναχωρήσας εἰς Βενετίαν. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν
τοῦ, ἡ Φρουρὴν περιέπεσε εἰς βαθύτατην μελαγχολίαν.

(Ἡ συνέχεια)

Τὸ στήθος τῆς ἀνεκινεῖτο συχνὰ ἀπὸ βάρεις
στεναγμοὺς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς οὐκ ὀπτανόμενοι
ἐφάνοντο πλημμυρισμένοι ἀπὸ πικρὰ δάκρυα.
Ἡ γυνὴ τῆς προσεπᾶναι πάντοτε νὰ
τὴν παρηγορήσῃ, ἀλλ' ἡ παρηγορία τῶν λόγων
μέχρι τότε εἶχε μίαν καρδίαν νεαρὰν, τὴν ὅποian
συμφύγει τῆς πικρῆς πόνης.
Ὅτε αὐτὰ τὰ ἀγγλικὰ πρόσωπα τῶν δύο τέ-
κνων τῆς ἦσαν ἀρκετὰ νὰ τῆς προκαλέσωσιν τὴν
ἐθιμότητα καὶ τὴν χαρὰν καὶ τοιοῦτοτρόπως τὰ
ὄφρατα χεῖλη τῆς ἐφάνοντο ὅτι εἶχαν πλέον λιγ-
νυμένης τὸ μετώπιον.

ΜΙΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν εὐρισκομένη, ἐξή-
γησε τὴν ἀνακοίνωσιν ἐκτός τῆς οἰκίας τῆς καὶ
ἤρχισε νὰ καλλιερῇ τὰς σχέσεις, τὰς ὁποίας
μέχρι τότε εἶχε συνάψει μετὰ τὰς ἄλλας ἐλληνικὰς
οἰκογενεῖας τῶν Ἰωαννίνων.
Ἐξέγετο προθύμως τὰς προσκλήσεις τῶν καὶ
παρουσίαζετο συχνὰ εἰς τὰς μικρὰς συναναστρε-
φὰς τῶν, ζυγίσαντα παντὸς, ὡς τὸ μικρὸ παιδί τοῦ
ποιητοῦ, τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν.
Τοῦτο, ἔγνωσται, δὲν ἦτο εὐκόλον, ἀλλ' ὅπως
ἀποδείχθη, κίνησις ἐκείνη ἦτο πρωτομυρία ἀπὸ τὴν
μύνησιν καὶ τὴν πλὴρὴν τῆς οἰκίας τῆς.
Ἐνὰ ἀπόγευμα, χωρὶς καμμίαν πρόκλησιν, ἡ
Φρουρὴν μετὰ τὴν ἐπισκεψὶν μιὰς φίλικῆς τῆς
οἰκογενεῖας καὶ ἐβρίσκετο εἰς τὴν αἰθούσαν μετὰ
τῆς οἰκοδεσπόνης, παρισταμένη καὶ μερικῶν ἄλ-
λων Ἑλληνίδων, ὁπότε ἀνοίγεται ἡ θύρα τῆς αἰ-
θούσης καὶ παρουσάζομενος ὁ ὑπερήφανος ἀναγ-
γέλλει, ὅτι ἐρχεται ὁ Μουχτάρ πασσά.
Κάποιον συγκινητικὸν παρεντέθη ἡ ἀμείνων μετὰ
τῶν γυναικῶν διὰ τὴν προσέλευσιν τοῦ ἐπιφανοῦς
ἐπισκέπτου, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπλῶς νὰ ἐπισκεψθῇ
τὴν οἰκοδεσποίναν, ὡς γυνὴ τοῦ αὐτοῦ.
Ἡ Φρουρὴν ἐμελλε νὰ τὸν ἴδῃ διὰ πρώτην φο-
ρὰν, διότι μέχρι τότε μόνον εἶχε ἀκούσῃ τὸν ἐγγονό-
ν. Μετ' ὀλίγα λεπτά ἀνεγείνεται εἰς τὴν θύραν καὶ
εἰσέρχεται εἰς τὴν αἰθούσαν, χαίρει μὲν ὅλην τὴν
ὑπομονικὴν νοσηλείαν.

Ἐγερσε πολυτέλῃ ἐνδυμασίαν χρυσοκόσμητον
καὶ ἦτο ἀρκετὰ κομψή, ὅσον ἡδύνατο νὰ εἴη κομ-
ψὸς ἑνὸς Τούρκου εὐγενῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεί-
νην, ἔνεκα τούτου δὲ προσελθὼν εὐκόλως τὰ
ῥέματα καὶ τὰς συμπάθειας τῶν κυριῶν.

Ἐβάδισε βραδέως καὶ μεγαλοπρεπῶς, ἐγγνώρισε
τὴν Φρουρὴν, χωρὶς νὰ εἴδῃ τὸ ἐλάχιστον ση-
μεῖον κατῆς ἡ εὐαρέστησιν ἐντυπωσῶς, καὶ ἔλαβε
τὴν καλλιτέραν θέσιν εἰς τὴν αἰθούσαν, τὴν ὅποian
τοῦ ὑπέδειξε ἡ οἰκοδεσποίνα, πλησίον ἑνὸς πα-
ραθύρου βλέποντος πρὸς τὴν ὁδόν.

Μόλις εἶχαν ἀνταλλάξῃ ὀλίγα φράσεις μετὰ
τῶν παρευρισκομένων καὶ ἑνὸς θορυβίου αἰγνήδης,
προερχόμενος ἐκ τοῦ δρόμου, προὐκάλεσε τὴν γα-
νικὴν προσοχὴν.

Ἰκόνοντο ἅπαντες ἀπὸ τοῦ ποδοβολῆτος
ἐπὶ καὶ κρότοι τυμπάνων.

Πολλοὶ ἐκ τῶν γυναικῶν, ἐγερθεῖσαι ἐκ περιερ-
γείας, ἀπλησίασαν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ παράθυρα,
μετὰ τὸν αὐτὸν δὲ ἡγετὴ καὶ ἡ Φρουρὴν, ἥτις ἐ-
στάθη εἰς τὸ ἐπίκεντρο τῆς θέσεως τοῦ Μουχτάρ
ἐβρίσκειτο παρὰ τὸν ὁδόν.

Ἡ ΛΙΠΟΥΜΙΑ

Ὁ θορυβὸς προήγαγε ἀπὸ ἑνὸς οἴκου στρατοῦ
ἐπιστρέφοντος νικηφόρου ἐκ τινος ἐκστρατείας,

τὴν ὅποian τοῦτο εἶχε ἐναρξήσει ἐναντίον ἀν-
ταρτῶν.

Προηγούμενοι πολλοὶ ἀξιωματικοί, σημαῖαι, τύμ-
πανα κτλ. καὶ ἠκολούθησαν κατόπιν ὁ ἐπιφανὴς στρα-
τῆς, ὁ ὁποῖος παρήλαυνε ρυπαρὸς καὶ σκουρηνόμος
ἐνεκα τῆς μακρᾶς πορείας, τὴν ὅποian εἶχε διανύσει.

Ἡ ρυπαρότης αὐτῆς ἐθερμώρει τότε ἔκπληξιν δι'
ἑνὸς οἴκου στρατοῦ, διότι ἐξακρίβησε τοὺς ἀν-
δρας ἐκ πολέμου καὶ καὶ σκληραγωγημένους.

Ἡ Φρουρὴν παρηκολούθησε μετὰ τινος ἀγέλης τὸ
πληκτικὸν ἐκείνου θέαμα, ὁπότε βλέπει ἐν μέσῳ
τῶν στρατιωτῶν θάνατον τοῦλάχιστον ἑπταεὶς φέρον-
τας προσηλωμένους εἰς τὰς αἰχμάς τῶν δορῶν
τῶν κεφαλῶν ἀνθρώπων, αἰτίνες ἀνέκοντο εἰς τοὺς
συλλεγμένους καὶ σφαγῆντας ἀντάρτας.

Τὸ θέαμα τῶν κεφαλῶν ἐκείνων ἐφάνη τῶν
ἀπαισίων καὶ παρακτικῶν εἰς τὴν Φρουρὴν, τὴν
ἐθάρχη δὲ τῶν ἀσθενῶν καὶ ἐξηγνημένη, ὥστε
αὐτὴ ἐκαλύφθη ἀμέσως ἀπὸ ὀφθαλμοῦ θανάτου,
ἐκλείπει τὸν ὀφθαλμὸν, κατελήθη ἀπὸ σκοτο-
δίνης, ἀφῆκεν ἐλαφρὰν κραυγὴν καὶ ὁπισθοχω-
ρήσασα δύο βήματα, ἐγλύστρησε καὶ ἔπεσε λιπο-
θυμὸς πλέον ἐπὶ τοῦ... Μουχτάρ.

Ὁ υἱὸς τοῦ σατραπῆος ἀεὶ ἐπὶ αἰγνήδης ἐπᾶντο
τοῦ τοῦ σῶμα, τὸ ἐλαφρὸν καὶ ὁρατὸν σῶμα τῆς
Φρουρῆς καὶ ἀνοίξας τὰς ἀγκάλας του τὸ περιέ-
κλεισε μετὰ στοργῇ, εὐσεβεῖς εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ
τῆς παρῶσθαι τὰς πωτῆς βοήθειαν.

Αἱ ἀρχόντισσαι καὶ οἱ ὑπὸντοια προσέτρεξαν
ἀμέσως καὶ μετὰ τὴν προσεγγίσαντα μετὰ ἐπὶ ἀνέφεραν
τὴν νεαρὰν γυναῖκα εἰς τὰς αἰσθήσεις τῆς, χωρὶς
πολλοῦς κόπους, διότι ἡ λιποθυμία τῆς ἦτο ἐλα-
φρά, κατὰ τὴν ἐκκρίσιν τοῦ Μουχτάρ, ἐκαθὼς ὁ
ὕπνος τοῦ ποταμοῦ.

Ἡ Φρουρὴν συνήλθε βραδυνὴν ὀλίγον ἀπὸ τὸ
ἀπορροπῶν συμβᾶν καὶ ἐπεσβεῖς νὰ ζήτησιν συγ-
χωρήσιν ἀπὸ τὸν Μουχτάρ, διὰ τὸ ἀκούσιν ἁ-
πλῶς τῆς, τὸ ὅποion μόλις εἶχε προσφάσει ν' ἀντι-
ληφθῇ καὶ ἔπεσον ἐντός τῆς ἀγκάλης τοῦ εἰς ἀνα-
σθήσειαν.

Ὁ Μουχτάρ, κυριευμένος ἀκόμη ἀπὸ τὴν γλυ-
καίαν ἐντύπωσιν, τὴν ὅποian εἶχε προσεγγίσει εἰς
τὰς ἀσθενεῖς ἀγκάλας τοῦ τοῦ αἰσθητοῦ σῶμα τῆς
Φρουρῆς, ἐσπευσεν ἔχει μόνον νὰ τὴν συγχωρήσῃ,
ἀλλὰ καὶ νὰ τῆς ἐκτρέψῃ τὸν θάνατον τὸν διὰ
τὴν μεγάλην ἐκείνην αἰσθητικὴν, ἡ ὅποia δι' αὐ-
τὸν ἦτο κατὰ τὴν προσωρινότητα.

Καὶ εἰς ἐκείνην δὲ ταλαίπωρον νὰ ἐκπληρω-
σῇ ἐνὸς οἴκου γυναικὸς λιποθυμοῦς εἰς τὸ
ἀντικείμενον νεκρὸν κεφαλὴν προσηλωμένον εἰς
δορὰν, ἐπὶ εἰς τοὺς ἰδιόχους τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ
θέαμα αὐτὸ ἦτο τῶν συνήθως, ὥστε τοῦ ἐπρόφω-
τος ἐλιγνότερον ἐντύπωσιν ἀπὸ τὴν λιποθυμίαν
τῆς Φρουρῆς.

Ἐκτός δὲ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ παρευρι-
σκόμεναι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπεπλάγησαν ἐ-
πίσης, διότι τὰ τοιαῦτα θέαματα, χάρις εἰς τὰς
φροντίδας τοῦ Ἀλφ. Πασσά, δὲν ἔλαμπαν οὐτὴ μίαν
ἡμέραν ἀπὸ τῶν δρόμων τῶν Ἰωαννίνων.

Ἀλλ' ἡ Φρουρὴν τὰ ἔβλεπε διὰ πρώτην φορὰν
καὶ καθὼς ἦτο ἀδιάθετος ἐκ τῆς μελαγχολίας
τῆς, δὲν κατώρθωσε νὰ συγκρατηθῇ εἰς τὰς αἰ-
σθήσεις τῆς.

Ὅπως δὲ ποτε τὸ ἀσχηματὸν ἐκείνο γέγονος ἐδο-
κεν ἀπορροπῇ εἰς μεγάλας συνεπείας.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤρχισε μίαν ἄρὰ καὶ
ὀδυρτικὴν συνομιλίαν μετὰ τὴν Φρουρὴν καὶ Μου-
χτάρ, κατὰ τὴν ὅποian ἐκείνος προσεπᾶναι νὰ
φανῇ φιλικὸς πρὸς τὸν ἄλλον.

Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς συνομιλίας ἦτο νὰ γνο-
ρισθῇ τὸς πολλὰ μετὰ τῶν οἱ δύο νέοι, ὥστε
εἰς τὸ τέλος ἡ Φρουρὴν νὰ προκαλέσῃ τὸν Μου-
χτάρ νὰ τὴν ἐπισκεψθῇ εἰς τὸ σπίτι τῆς.

Ἡ ἀποπαράστασις αὐτῆς καὶ τὴν ἀναστροφήν
ἐτελείωσε τοιοῦτοτρόπως, ὥθ' αἱ μὲν γυναῖκες,
παρακολούθησαν τὰ πάντα μετὰ ἰδιαίτερης
προσοχῆς, ἀπεμακρύνθησαν μὲν κάποιον φθόνον
κατὰ τῆς Φρουρῆς, ὁ Μουχτάρ ἀπεχώρησε μὲν κά-
ποιον φθόνον καυστικὴν εἰς τὰ στήθος τοῦ καὶ ἡ
Φρουρὴν ἐπέστρεψε εἰς τὸ σπίτι τῆς, ἀναγγέ-
λουσα εἰς τὴν τροφὴν τῆς ὅλα τὰ ἀπόρρητα καὶ
περίεργα συμβᾶντα τοῦ ἀπογεύματος ἐκείνου.

Τὸ βράδυ ἡ Φρουρὴν δὲν εἶχε πλέον οὐτὴ πλῆ-
ξιν, οὐτὴ μελαγχολίαν.

Ἡσθάνετο, ὅτι κάποιον φῶς περιχάρεις ἤρχισε νὰ
φωτίζῃ τὴν ψυχὴν τῆς.

Τὴ συνέδανεν ἄρα γε;

Ο ΜΟΥΧΤΑΡ ΠΑΣΣΑ

Χάρις εἰς τὴν λιποθυμίαν καὶ τὸ πάθημα τῆς
Φρουρῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν διήγησιν μας νέον,
πρόσωπον, τὸ ὅποion πέφτει νὰ μὲς ἀπαγορεύσῃ
ἐπὶ πολλὴν, ἐνθ' ὅπου τὸν δὲν ἀνεφάνη διόλου εἰς
τὴν διήγησιν μας.

Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἶναι ὁ Μουχτάρ πασσά.

Μέχρι τοῦδε δὲν μὲς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐμψύ-
χωμεν περὶ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
κατὰ τὴν ὅποian ἡ Φρουρὴν τὸν ἐγνώρισε, εἰ-
μεθα ἡναγκασμένοι νὰ τὸν γνωρίσωμεν καὶ ἡμεῖς
πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας, διότι μοιραῖος θὰ
παίξῃ μέγα πρόσωπον εἰς τὴν τραγικὴν ταύτην
ἱστορίαν.

Ὁ Μουχτάρ ἦτο ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἀλφ.
Πασσά, ἔχων μικροτέρους ἀδελφούς τὸν Βελῆν καὶ
τὸν Σαχῆλ.

Τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὅποian ἐγνώρισθη μετὰ
τῆς Φρουρῆς εἶχε ἡλικίαν μόλις 31 ἐτῶν καὶ τὸν
τίτλον τοῦ πασά.

Ὡς νέος ἐνδεδεσμένος ἀκόμη μὲ κάποιαν κομψότη-
τα καὶ ἐπιμέλειαν καὶ φαίνεται, ὅτι δὲν ἦτο ὁυ-
δάρματος εἰς τὴν συναναστροφὴν τὴν κυρίως.

Ἦτο ἀναστήματος μετρίου, ἀποκλίνοντος μάλ-
λον πρὸς τὸ ὑψηλόν. εὐσμία, εὐσταλὴς, μετὰ
σοφίαν ἀνάλυσιν, μετὰ ὀφθαλμοῦ μαύρου, κόμην
καὶ μύστακα μελανά, μέτωπον ἐπὶ ἡμέραν καὶ βά-
σιμα στερεὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ.

Ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφ. ἀπὸ τὸ τέκνον ὅλην
ἐνὸς ὄφρατος, ἐπερίμενε καίτις ἑνὸς ἀντάξιον υἱόν.
Καὶ ὅμως ὁ Μουχτάρ δὲν ἦτο ἀντάξιος τοῦ πα-
τρός του. Εἶχε μὲν ὅλα τὰ φρικτὰ ἐλαττώματα
τοῦ, ἀλλ' ἐστέρετο κατὰ ὅσον ἐκείνου τὸν προτε-
ρημένον ἐκείνου, διότι ἐπὶ τέλος ὁ Ἀλφ. ἀπέ-
ναντι τὸν βδελυρὸν του κακίον εἶχε καὶ μερικὰ
προτερήματα. Δὲν δύναται κανεὶς ν' ἀρνῆθῃ ὅτι
ἦτο μὲν σκληρὸς, ἀλλ' ἡ καὶ γενναῖος, τολμηρὸς
καὶ ριζοκίχωνος.

Παρεστρέφοντο τὸν θάνατον δακρύων τὸν ἀντίκρυ-
ζε, καὶ τὸν ἀντίκρυζε συχνὰ, διότι ἐπολέμει κατ' ὅλην
τοὴν τὴν ζωὴν. Ἦτο στρατηγὸς διακεκριμένος καὶ
πολεμιστὴς ἐπικίνδυνος διὰ τοὺς ἐχθρούς του.

Εἶχε πνεύμα διοικητικὸν καὶ ἡδύνατο νὰ ἐπι-
βλέψῃ ὡς ἄρχων εἰς τὸ κράτος του, καίτοι εἶναι
γνωστὸν ὅτι ἐπεβάλλετο πάντοτε διὰ τῆς βίας
καὶ τῆς κακουργίας. Εἶχε τὰ προσόντα ἑνὸς ἀν-
τιδωτοῦ, τὰ ὅποια τοιαῦτα τὸν ὠφέλιζαν.
Ἦδύνατο νὰ συμπεριφερθῇ μετὰ κομμοδίνῃ πρὸς
τοὺς ἐχθρούς καὶ πολλὰκις νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ ἀνε-
ξήγητον σεβασμόν.

Εἶχε τὴν δύναμιν τέλος πάντων νὰ κυβερνᾷ.
Ἐνθ' ὁ Μουχτάρ ἦτο μὲν φορτωμένος μετὰ τὰ
πατρικὰ ἐλαττώματα, τῆς σκληρότητος, τῆς ὀφ-
θαλμίας, τῆς κακουργίας, τῆς ἀσελείας, τῆς φι-
λοχρηματίας, τῆς χαμερπείας καὶ τῆς ἀσεβείας,
ἐστέρετο δὲ κατὰ ὅσον ἐκείνου τὸν πατρικὸν ἀ-
ρετῶν.

Ὡς στρατιωτικὸς ὑπῆρξεν ὅχι μετρώτατος, ἀλλ'
ἀνάξιος λόγον. Πολλοὶ στρατηγοὶ τοῦ Ἀλφ. ἡδύ-
ναντο νὰ τὸν ἐξουσιάζουν. Εἰς τὴν ἱστορίαν δὲν
ἀναφέρεται μίαν νικὴν ἀνέκοντα εἰς τὴν ἐπισημαί-
νεται τοῦ Μουχτάρ, οὐτὴ μίαν μάχην εὐτυχῆς ἐκτε-
λεσθεῖσα παρ' αὐτοῦ.

Ὡς ἄνθρωπος κοινωνικὸς ἐστέρετο κατὰ ὅσον
ἐκείνου, ὡς ἄνθρωπος καὶ ἡδύνατο νὰ παραθέσῃ
ἐνταῦθα ἑνὸς διαλόγου γενόμενον μετὰ τὸν
καὶ τοῦ Γάλλου ἱστορικοῦ Πουκεβίλ, ὅστις διέτελε
τότε πρόξενος τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ Ἀλφ. πασά.

Κατὰ τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, τὸ ὅποion διηγείται
ὁ Λοιδωρικός εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του, ὁ
Πουκεβίλ, συνομιλῶν κάποτε μετὰ τὸν Μουχτάρ, ἐξε-
θέταξεν τὸ πνεῦμα, τὰς γνώσεις καὶ τὸν χαρακτήρα
τοῦ Βολταίρου.

Ἀπὸ τοῦ Μουχτάρ ἤκουσε τὸν διωφρενὸν ἐκεί-
νον τοῦ Πουκεβίλ περὶ τοῦ Γάλλου φιλοσόφου, ἐ-
ξέστη ὀλίγον τὴν κεφαλὴν του καὶ εἶπεν:

— Ἐγὼ δὲν εἶχα αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, θὰ τὸν
ἐσκόταζα...

— Καὶ διὰ τί; ἠρώτησεν ὁ Πουκεβίλ.

— Γιατί δὲν θὰ ἤθελα νὰ εἶνε ἄλλος καλλιτε-
ρος ἀπὸ μένα...

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τοῦ λέγει μετὶ τῶν
ὁ Γάλλος ἱστορικός, πρέπει νὰ σκεπτόμενος ὅλον τὸν
κόσμον.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης)

ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΝΕΑ ΤΟΡΠΙΛΙΑ

Κατ' αὐτὰς ἐδοκιμάσθη ἐν Χάρβη νέον εἶδος
ἡλεκτρικῆς τορπίλης, ἡ ὅποia ἐπεβαίνει πάσας
τας γνωστὰς τορπίλλας κατὰ τὸ εἰμαχολοῦσιν
καὶ τὴν ἀστυχοποιότητα. Ἡ τορπίλλη "Εδι-
σον, ὡς ὀνομάζεται, ἀποτελεῖται ἐκ κοίλου χαλ-
κίνου κυλίνδρου 9 μέτρον μήκους, ὅστις κρύπτε-
ται εἰς βάθος τριῶν περὶ τοὺς μέτρον ἐν τῷ ὕδατι,
συγκρατεῖται δὲ διὰ χαλκιδένων ἐλασμάτων ἀπὸ
διαρροῆς σχεδίας ἐπιπλοῦσης, ἡ ὅποia δεικνύει τὴν
διεύθυνσιν τῆς ὑποβρυχίου τορπίλλης. Ἡ τορπίλλη
εἶναι ἐπιμήκης, ἀπολήγουσα εἰς ὀξυτάτον ἄκρον, ἵνα
κατανικᾷ τὰ ἐπιπροσθόνια ἐμπόδια καὶ εἰς τὴν
ὁδὸν αὐτῆς φέρει διπλὰς ἑλικας διατρέχει δὲ τὸ
κοιτοῦσιν αὐτῆς εἰς τέσσαρα μέρη καὶ εἰς μὲν
τὸ ἐμπροσθεν εἶναι ἡ ἐκρηκτικὴ ἐλὴ, τὸ δεξιό-
τερον ἐκεῖ, εἰς τὸ τρίτον ἐλίσσεται ἡλεκτρικὸν
σῆμα καὶ εἰς τὸ τελευτῶν ὑπάρχει μικρὰ δυνα-
μοηλεκτρικὴ μηχανὴ καὶ τὸ πηδάλιον. Λειτουργεῖ
δὲ ὡς ἑξῆς: Τὸ ἄκρον τοῦ σωματός τῆς τορπί-
λλης εἶναι δεδεμένον εἰς τὴν ἑσθὴν ἡ εἰς τὸ πλοῖον,
συγκοινωνοὶν μετὰ δυναμοηλεκτρικῆς μηχανῆς. Δια-
βιβάζομενον τὸ σῆμα ἐκ τῆς μηχανῆς ταύτης
διὰ τοῦ σωματός, ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς δυναμοηλεκτρι-
κῆς μηχανῆς τοῦ πηδάλιου διαμερίσματος τῆς τορπί-
λλης, τὴν θέτει εἰς περιστροφικὴν κίνησιν, αὐτὴ δὲ
καὶ κινεῖ τὴν ἑλικά καὶ ἡ τορπίλλη προχωρεῖ
ἐξελίσσουσα τὸ καλὸν δρόμον. Τὸ καλὸν αὐτὸ ἀποτε-
λεῖται ἐκ δύο στοιχείων, ἑξ ὧν τὸ μὲν συνδέεται
μετὰ τὴν κίνησιν τῆς τορπίλλης, τὸ δὲ ἄλλο περὶ-
κλείεται εἰς ἡλεκτρομαγνητικὴν μηχανὴν καὶ δι-
ευθύνει τὸ πηδάλιον. Κατὰ συνέπαιον, ὁ διευθύνων
τὴν τορπίλιν ἀπὸ ἑσθῆς ἡ πλοῖον δύναται νὰ κα-
νονίσῃ κατὰ βούλησιν τὴν ταχύνειαν καὶ τὴν διεύ-
θυνσιν αὐτῆς. Κατὰ τὰς δοκιμασίας διήρυσεν 75 χι-
λιόμετρα κατ' ὥραν. Ἡ ἀνταρθεὶς γίνεται ὡσαύτως
δι' ἡλεκτρονισμῶν, δύναται δὲ νὰ γένη καὶ διὰ συγ-
κρούσεως. Φέρει 250 χιλιόγραμμα δυναμίδος.
Φέρει δὲ ἀποτέλεσμα ἡ ἐκρηκτικὴ ἐξ ἀποστάσεως 70
μέτρον. Δύναται ὡσαύτως νὰ ἀναβιβασθῇ τὸ πο-
σὸν τῆς δυναμίδος εἰς 400 χιλιόγραμμα. ὅτι ἡ ἐκρη-
κτικὴ δὲ κατανεμήσῃ πολλὰ πλοῖα συγχρόνως.

Δημιτρίος Πανόπουλος

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΠΛΕΟΥΣΑΙ

Εἰς παρὰ τὰ τινὰ μέρη τῆς Γερμανίας ὑπάρχουν μικροὶ συνο-
κοί, τὸν ὅποιον οἱ κατοικοὶ πολλὸν ὀλίγον χρόνον μένουσιν
εἰς τὰ σπήτια των. Τὸ πλεῖστον τῶν ἐσῶν ταπεινῶν,
ἀναγκάζονται δὲ νὰ τελοῦν τοὺς γάμους των ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ. Διὰ τοῦτο ἐκπνέουσιν τὰς πλείους ἐκκλησίας, κατεσκευ-
ασθαι δηληρὰ πλοῖα μικρὰ, τὰ ὅποια προσφέρουσιν διὰ ναυοῦ
καὶ τὰ ὅποια παρακολουθοῦν τὰ ἄλλα, τὰ μεγαλῆτερα, εἰς
τὰ μακρόν καὶ συνεχῆ ταξείδια των.
Ἐν τῶν ἀνωτέρων εἰκότων ἡ πρώτη (πρὸς τὰ ἄνω) πα-
ριστά μίαν τοιαύτην πλοῖον ἐκκλησίαν. Ἡ δευτέρα παρι-
στά μίαν τοιαύτην πλοῖον ναυοῦ δύο νεογόνων, μετὰ τὴν
τέλειαν τοῦ γάμου, καὶ τὴν ναυήλιον ποιήσιν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΥΡΙΟΝ

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ἡμερῶν τῶν ἐκατομυ-
ριούχων καὶ δισεκατο

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Έτη: Δρ. 10: Εξάμ. Δρ. 5.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ » Φρ. 15: » Φρ. 8.
ΡΩΣΙΑΣ » Ρούβ. 6: » Ρούβ. 3.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολλ. 3: » Δολλ. 1½

«Αν θέλῃ τις νὰ ἐγγράφῃ διὰ βραχύτε-
ρα χρονικά διαστήματα, δύνανται νὰ υπο-
λογίσῃ τὴν τιμὴν ἐκάστου φύλλου, διὰ
μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν λεπ. 11, διὰ δὲ τὸ
Ἐξωτερικὸν λεπ. 15. Εἰς τὴν τιμὴν ταύ-
την περιέχονται καὶ τὰ ταχυδρομικά.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Στὸς. — Γενόμενον τῶν ἀρχαιολογικῶν τοῦ «Συλ-
λόγου» τῶν Ἑμπορευματικῶν ἐξελέγησαν παμ-
φύλλοι: Πρόεδρος δ. κ. Α. Σαλταμπάνης, Ἀντιπρό-
εδρος οἱ κ. Ν. Ρηγόπουλος καὶ Ζαχ. Ἀντωνίου.
Γεν. Γραμματεὺς δ. κ. Δ. Δημητριάδης, Εἰδικὸς δ.
κ. Α. Μοραΐτης, Ἐφορὸς τῆς Βιβλιοθήκης δ. κ.
Θ. Παπαδόπουλος, Ταμίας δ. κ. Π. Γιαννικαῖος καὶ
Συνδουλὸι οἱ κ. κ. Α. Μάνθος, Γ. Ἀναστόπου-
λος καὶ Γ. Γαλαῖας. Ὁ Σύλλογος σκηπτεται νὰ
διοργανώσῃ ἐκδρομὴν εἰς τὴν νῆσον Ἀνδρόν.

Τῆνος. — Ἀρίκετο ἐξ Ἀργους ὁ ἀκτὺ Σύλλογος
«Φορονέως». Καίτοι ἀργὰ εἶχε γνωστὴ ὅτι ἦθελεν
ἐκδρομὴν ἐνταῦθα ὁ ἀκτὺ Σύλλογος, ἐν τούτοις πνε-
ματώδης ἐγένετο προσπάθεια πρὸς ἐποδοχὴν
του. Προπορευμένης τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ση-
μαίας συνοδευσμένης ὑπὸ δύο ἀνδρῶν φερόντων
τὴν ἑλληνικὴν ἀνδυομασίαν, οἱ ἐκδρομαῖς ἐπορευ-
θησαν εἰς τὸ ἱερὸν ἱδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ
μετὰ τὸ πέραν τῆς ἐπὶ τούτῳ τελεσθείσης δοξο-
λογίας, ἐλαβον ἀναψυκτικὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ε-
πισκοπῆς. Τὴν νύκτα τοὺς παρεστῆθαι δειπνον ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ ἐκτετοῦ Δημήτρου καὶ τῆς ἑορταστικῆς
ἐτελεύτησεν λειτουργία ὑπὲρ εὐθυμίας
τοῦ Συλλόγου, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας οἱ ἐκ-
δρομαῖς ἀπέπλευσαν εἰς Πάρον. Τοὺς ἀγαπητοὺς
Ἀργεῖους εὐχαίρει κατευνάζον καὶ εὐδοκίμουν τοῦ
ἀξιολόγου συμπαίτητος τῶν.

Τρίπολις. — Ὑπὸ μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ ἐστειλέθη-
σαν καὶ ἐξέτασε αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐξαταξίου Δημο-
τικῆς Σχολῆς, τοῦ σπουδίου διευθυντῆς εἶναι δ. κ.
Ἰω. Παπαγεωργίου. Τὰ θερμὰ συγχαρητήρια μᾶς
Χρῆστος Γαλανός.

Φάρασα. — Ἐνῶπιον πολυπληθοῦς ἀκρατι-
στῶν διεξήχθησαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταύθα Δη-
μοτικῆς Σχολῆς τῶν ὁθλων, διευθυνόμενον ὑπὸ
τῆς ἀριστοῦ τοῦ Ἀρσκαίου Ἀθηνῶν καὶ πυ-
λοχούου τῆς γαλλικῆς διδασκαλίας Πόνης Κο-
ρονήλου. Ἀπεκομίσαντες τὰς ἀρίστους ἐντυπώσεις
ἀπ' ὅλας τὰς τάξεις καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς ἀνωτέρας
ὅσο τάξεις. Κατ' αὐτὰς διεκρίθησαν αἱ μικραὶ
μαθητρίαι Λήμντρα Κουτσουμπλή, Μαγδαλινὴ
Παπαδάτου καὶ Πηνελόπη Βλαχογεωργίου. Μετὰ
τὸ ἀκρατιστὴν διεκρίναντες τοὺς κ. κ. Ταξ.
Μπουλακίδη, Ἰωάν. Βλαχογεωργίου, Γεώρ. Φρά-
γκου, τοὺς ποιεῖται κ. κ. Βασ. Σκαριδά, Ἀλ. Ναστό-
πουλου καὶ Βασ. Πολύμερον, τὸν μαθητὴν Ἑμ-
Σχολῆς κ. κ. Βαρουδάκη, τοὺς τελεσιούτους Γυ-
μνασίου Ἰω. Παπαδάτου καὶ Νικ. Κουτσουμπλή
τὸν δημοσιογράφον κ. Ἀθ. Ἀδαμόπουλον, τὰς δε-
σποινίδας Μπουλακίδου, τὴν κ. Παπαρωτίου
μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς, τὰς δεσπ. Γκούμα κ. λ.
Μετὰ τὸ πέραν τῶν ἐξετάσεων, ἐψάλησαν διάφορα
ἄσματα ὑπὸ τῶν μαθητῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς
διδασκαλίας διδασκ. Βιργινίας Παπακρήστου καὶ
τῆς διευθυντρίας.

Ἀστεροσκοπεῖον ἐκκλινῆς τοῦ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ (ἐκ 35 στοιχείων) δι' ὅλα
τὰ δημοσιεύματα τῆς στήλης ταύτης. — 10 ΛΕΠΤΑ
Ο ΣΤΙΧΟΣ, ἐξαιρετικῶς, διὰ τὰ δημοσιεύματα τὰς
ἀπορώσας τὸν Δημοψήφισμα τῶν ψευδονυμῶν.
Ἀποκλείονται δημοσιεύματα δυνάμενα νὰ παρε-
ξηγηθοῦν.

Ἐπιτάφιος «Ἑλλήνων»!!! ὑποστηρίζετε τὸν
Σύνδεσμον ἢ Ἑλλάδα; Δοκίμ. Α. Γ. Βόλον.

Κανονισμὸς δίδεται αὐτῇ τῇ αἰτούσῃ. Ἐκ
τοῦ Συνδέσμου ἢ Ἑλλάδας.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΕΡΜΗΣ», ΒΟΛΟΣ
Ἀθρ. Ιον. Ἰορδάνης ἐν Βόλῳ Σύλλογος ὑπὸ
τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος ὁ Ἑρμῆς».

Ἀθρ. Ιον. Ὁ Σύλλογος ἀποτελεῖται ἀποκλει-
στικῶς ἐκ νέων τοῦ Βόλου ἡλικίας οὐχὶ ἄνω τῶν 19
ἐτῶν.

Ἀθρ. Ιον. Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου εἶναι ἡ αὐ-
τοῦ τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀγαπητοῦ περιοδικοῦ
τῆς Νεολαίας ἢ Ἑλλάδας.

Ἀθρ. Ιον. Ἡ τοιαύτη αὐτοῦ δὲ ἐπιτε-
λεῖται διὰ πολλῶν τῶν, ἰδίως ὁμοῦ διὰ τακτι-
κῶν ἐβδομαδιαίων διαγωνισμῶν, οἵτινες διὰ δημο-
σιεύονται εἰς ἰδιαιτέραν σελίδα τῆς «Ἑλλάδος»
καὶ εἰς τοὺς λίγας τῶν ὁποίων διὰ δίδονται ἀρ-
μετὰ χρηματικὰ βραβεῖα.

Ἀθρ. Ιον. Ὁ Σύλλογος ἐποδισθῇ εἰς ἰδιαι-
τερον τμήμα διαγωνισμῶν, ὅπου διὰ διοικῆται ὑπὸ
τοῦ Προέδρου μετ' ἐνὸς μίλλους τῆς ἐκλογῆς του.

Ἀθρ. Ιον. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγε-
ται ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καθ' ἑκάστον
ἔτος καὶ ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Προέδρου, Ἀντιπροέ-
δρου καὶ Ταμίου, ὅστις ἐκπληροῖ καὶ χρέη Γραμ-
ματέως.

Ἀθρ. Ιον. Ὁ Σύλλογος δηλοῖ ὅτι οὐδὲν ὅσον
μετὰ τῶν διαφόρων δημοψηφισμάτων ψευδονυ-
μων κτλ. τὰ διὰ μὲν αὐτοῦ διὰ ἐμφανίζονται εἰς
τὴν «Ἑλλάδα» μετὰ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα.

Ἀθρ. Ιον. Ἡ συνδρομὴ τῶν μελῶν ὁρίζεται εἰς
50 λεπτά μηνιαίως.

Ἀθρ. Ιον. Ὁ Σύλλογος διὰ στέλλει τακτικὰς
Ἀνταποκρίσεις εἰς τὴν «Ἑλλάδα».

Ἀθρ. Ιον. Διόλου τοῦ Συλλόγου γνήσεται,
ὅταν ἀποχωρήσῃ τὸ 1/2 τῶν μελῶν του, ὅποτε γί-
νεται ἡ ἐκκαθάρισις καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἀνενανώθη καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς ὁλομέλειας.
Βόλος, 13 Ἰουνίου 1910

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ταμίας καὶ Γραμματεὺς
Α. Παπαγεωργίου Π. Ἀσημάκης

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. Νέος

Ἀντ. ε. ρ. Ὁνειρο στὸ κῆμα, Ρ. Π. Ἀθῆνας.

Παρακαλοῦνται τὸσον αἱ μετ' ἐπὶ ἀνταλλάσσου-
σαι δεσποινίδες, ὅσον καὶ αἱ ἐπιθυμοῦσαι ἀνταλλά-
ξῃ, νὰ μετὰ μισίας οὐγγυμῆς λάβωσιν ὅτι ὅσον τὴν
κάτωθεν ὀνόματι μου:

Poste Restante. Ἀργυροῦ. Μετ' ὑπολήψεως
Μυροβλάνης Ἐρμῆς

Ἀντ. ε. ρ. Μιν, Κορινθίαν. Χανιά Κρήτης.

ΤΥΝΑΡΕΣΜΟΣ ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΤΗΣ,

Θεσσαλονικεῖς 1 Ἑλ-ε ἀλλήθι καὶ ἐν προσηγορίᾳ
φύλλον δημοσιεύονται: Ἡ σιωπὴ Σας διὰ δηλοῖ
κατάφασιν καὶ διὰ ἐπὶ αὐτῇ αἱ συνέπειαι.

Μασσάζ, καθ' ὅλας τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπι-
στήμης. Αἰμιλία Βραχελώτων. Ἀθῆναι, ὁδὸς
Ἰπποκράτους 46 Γ.

Νευρικά καὶ φρενικά νοσήματα. Α. ΜΑΥ-
ΡΟΥΚΑΚΗΣ ἰατρός. Θεμιστοκλέους καὶ Ἀκαδη-
μίας 71. Τέλειον «Πνευροθεραπευτήριον». Ὅροι
ἐπισκέψεως 8 1/2-12 π. μ. καὶ 4 1/2-8 μ. μ.

Χαρτοπωλεῖον Πάλλης καὶ Κοτζίτ, Ἀθῆ-
ναι, ὁδὸς Ἐρμού. Πλοῖτος γραφικῆς ὕλης, Ἐργο-
στάσιον γραμμῶν τέλειον. Χάρις τυπογραφικῶς
λευκὸς καὶ ἐξωφύλλον παντὸς εἶδους καὶ ποιότη-
τος. Εὐδότης, χαρτῆς, ἀμφίβια.

Ἐπιπλα, κρεβάτια ἀγγλικά Ἑρ. Βερνάρδου,
ὁδὸς Αἰόλου καὶ Εὐριπίδου, ἀριθ. 108.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μ. Μαρσολ. Καλαμάς. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
ἰρισθῇ τὸ γρονικὸν διάστημα, διότι πολλὰ εἰς αὐ-
τὸν προτιμῶνται, καὶ μὲν λογογραφῶντες πρὸς 5
λεπ. τὸν στίχον, οἱ δὲ διαγων. πρὶς 1 ὁρ. Ἐκασ-
τὸς δὲ τούτου, ὑπάρχουν πάντες καὶ πολλὰ ἐπικαι-
ρα. — Ἑρ. Ἀγλ. Ἀδριανῶν. Αἱ προσωπικαὶ
ἀντὶ δρ. 5. — Κ. Παπαχρ. Πατρᾶς. Διὰ τὴν δη-
μοσίευσιν τῆς προσωπικοῦ ἀπαιτοῦνται δρ. 5.
Διὰ δὲ τὸ προσωπικὸν ποῖμα δρ. 4. — Ἑρ. Ἀ-
κρεβῆ. Καλαμάς. Πρέπει νὰ σημειώσῃτε τὸ
πραγματικὸν ὄνομα σας. — Θ. Ἀλβ. Ἀκράς. Ἀν-
στασιὰ τοῦ. Ἀν ἐγκρίθῃ, διὰ δημοσιεῖται μετὰ τὴν
σειρὰν τῶν. — Μιχ. Καραμ. Μολαῖς. Δὲν δύ-
ναται. — Σ. Νικολ. Σουλῶν. Ἀποστελλεῖται
τὸ ὄνομα σας, οἷα νὰ δημοσιεῖται ἢ ἀνταπο-
κρίσις σας. — Γ. Γεωργ. Πειραιῶ. Ἀπαιτεῖται ἐ-
πίσημον πιστοποιητικόν. Φωτογρ. ἀποστέλλεται.
Δι' ἐγκρίσιν ψευδ. δρ. 1. — Εὐάγ. Παπάς. Πει-

ραιῶ. Δὲν ἔχῃ κανένα σκοπὸν ἢ δημοσίευσ-
τον εἶναι, ἄλλως τε, πολὺ γνωστὴ ἡ διαβήσις
αὐτῇ. — Ε. Παπακωνσ. Κάρυστος. Δὲν ἐζητή-
σαμεν τῶν Διμοτ. Σχολείων. — Ἀναστ. Παι-
ρον. Πατρᾶς. Ἡ περιγραφή γνωστὴ ἐκ τῶν ἐφη-
μερίδων. Τὸ ποῖμα δύναται νὰ δημοσιεῖται εἰς
τὰς Καταχωρίσεις, ὅπου ὁ στίχος λεπ. 25. Πρε-
πει δὲ νὰ τὸ ἀποστείλατε ἐκ νέου. Ἀποστελλεῖται
τὴν διευθύνσιν σας, διὰ νὰ σὰς ἀπαντήσῃ τὸ Λο-
γιστήριον μᾶς πρὶ τῶν ταχυδρομικῶν. — Γ. Α.
Κ. Ἀργαῖς. Γράψατε μετὰ τὰς ἐξετάσεις, ση-
ματιζόντες ὁλοκλήρως τὸ ὄνοματεπώνυμόν σας. —
Καλ. Παπαῖ. Κόμην. Δύνανται καὶ εἰς τὸ τέ-
λος τῆς τριμηνίας. — Β. Βασίλ. Καρπενήσιον.
Περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Πορνεῖου, ἐμφανῶν. —
Γ. Ζώνιον. Ἀλεξανδρείαν. Ἐπιταγὴ ἐκδοθῇ.
Ἐνεγράφηται. — Α. Κλαπ. Πρέβεζαν. Ἐπιστολὴ
ἐλήφθη, ἀλλ' ἀρνούμενη τὴν διευθύνσιν σας, ὅς
καὶ ποῖα φύλλα θέλετε. — Ὀνειρ. πατριδ. Ἐν-
ταῦθα. Ἀπαιτεῖται νέα ἐγκρίσις. — Τ. Βιδύου.
Εσκι Chehir. Ἐνεγράφηται διὰ μίαν τριμηνίαν. —
Γ. Καρακώστ. Καρδίτσαν. Αἱ συνδρομαὶ εἶναι
προπληρωταί. — Δ. Ἰωαννίδ. Πατρᾶς. Τὸ ἐκ 2
δραχ. βραβεῖον σας ἐδόθη εἰς τὸ ταμίειον τοῦ
Ἑλν. Σχολοῦ, ὅς μᾶς ἐγράψατε. — Π. Πανακ. Ἰο-
ρταλίαν. Ἐπιταγὴ ἐκ δρ. 5 ἐλήφθη. Ἀνε-
νέωθι. — Γ. Παπαῖ. Καίρον. Αἱ δι' ἐπιτα-
γῆς στολίσαι δρ. 6 εἰς 1 ὅς γρηγορήσονται. —
Κ. Βλαντας. Μήλον. Ἐρεῖ καλῶς. Ἐδμοσι-
εύθη. — Π. Ρεγ. Ἀλμυρῶν. Εἰκόνας ἀποστέλ-
λετε. Ὅς ἐγκρίνεται καὶ διὰ δημοσιεύονται μετὰ
τὴν σειρὰν τῶν. Τὰς λύσεις ἢ ὅλας ὁμοῦ, ἢ καθ'
ἑδομασία, ἢ κατὰ φύλλον, ὅπως θέλετε. — Α. Πα-
παγεωργίου. Π. Ἀσημάκη καὶ Κ. Νέον Βό-
λον. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον. Ὅς δημοσιεύ-
θη εἰς, ὅπως γράφετε. 10 λεπτά ὁ στίχος ἐκ 35
στοιχείων. — Κ. Γεωργ. Σπέντα. Ἡ βιογραφία
εἶναι γνωστὴ. Ἀν εὐρετε ἀνέκδοτα τῆς, στεί-
λετέ τα καὶ διὰ δημοσιεύονται κατὰ προτίμωσιν.
Ἡ ἀνταποκρίσις σας ἐλήφθη ἀργά. — Σ. Παπαστ.
Θήβας. Τὸ περὶ Ἀδαμαντῶν διὰ δημοσιεῖται ἐν
καιρῷ. — Σ. Τριπικ. Πειραιῶ. Τὰ λογογραφῶ-
ματα ὅλα γνωστὰ. Τοῦ ποιήματος ἐστειλέθησαν
οἱ στίχοι, ὅταν ἐνεκρίθη. Διὰ φωτογρ. προσωπικὰς
δραχ. 5. Διὰ τοὺς ἱεσινὺς διὰ ταχὺ πρὸς ἐμὰ
μικρὰ εἰς τὸ τέλος. Αἱ λύσεις πρέπει νὰ ἴναι ἀ-
πολυτῶς ὁρθαί. Τὸν ἐγκρίνεται νὰ βραβύῃ ἢ
εἰσα. — Θεοφάν. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν. Ἐν εἰς
ἐκαστον φύλλον λογὴ τῆς πληθύνει τῆς ὕλης.
Ἐκ τοῦ συγγράμματος διὰ δημοσιεύσασιν μέρη
τινὰ. — Ἐκαστορῶν. Κων/πολιν. Ἀνταποκρίσεις
ἀποστέλλετε. Ἀποφασίζετε ὅμως τὰς πολιτικὰς
εἰδήσεις. Ἐκτὸς τούτου, τὸ ψευδώνυμόν σας πρέ-
πει νὰ ἐγκρίθῃ. — Α. Ἐνταῦθα. Διατὶ ξένα; Σει-
μετ' ἐπιτυχίᾳ δύναται ν' ἀπολογηθῇ εἰς ἑλλη-
νικὰς καὶ ὅς Ἀθηναίικας κοινωνικὰς μελέτας, αἱ
ὁποῖαι, γραφόμεναι ἀπὸ ὁμῶς, διὰ ἔχουν πολὺ ἐν-
διαφέρον. — Κύν. Ἐγγυλάτην Βόλον. Σὰς ἀπη-
τήσασιν διατὶ δὲν δημοσιεύθη. Τὸ τελευταῖον
ὁμῶν ἀργά, διότι ἐμφανῶν ἦν περὶ αὐτοῦ. —
Γ. Ἀνδρ. Λαρίαν. Ἐὰς σὰς ἐπιστολὰς, ἀρκεῖ
νὰ σημειώσῃτε τούτου. — Α. Ἀσημάκη. Πατρᾶς.
Ἐξαιρουμένης τῆς ἀποστολῆς. — Στεφ. Κου-
κουβ. Καραμπεσίου. Ἐπὶ δελτίων ἄλλης ἡμερο-
μηνίας ὅταν ἐπιτρέπεται. — Α. Δροσ. Πατρᾶς, Ν.
Γαί. Καλαμάς, Γ. Ἀνδρ. Λαρίαν, Γ. Μπ. Ἀ-
λγίαν, Ν. Γκούρ. Κυπαρισσίαν, Κ. Στέκ. Μακρινίταν.
Ἀνταποκρίσεις σας ἐλήφθησαν πολὺ ἀργά. —
Σ. Λούθαρ. Τήνον. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον
σας. Δεχθήκα. — Σινδ. «Ἑλλάδα» Βό-
λον. Πρὸς 10 λεπτά ὁ στίχος ἐκ 35 στοιχ.—
Ἐννεμ. Ὀρφαν. Ναύσταθμον. Δὲν δημοσι-
εύεται. — Θ. Κουτσουμ. Τὸ ἀντίτιμον δὲν ἦτο
ἐπαρκές. — Ἑμρ. Γεωργ. Σάμον. Ἄλλοτε
ἐμφανῶν ἐκτενέως περὶ «Ἐποπείων». —
Αλεχ. Ἐνταῦθα. Τὸ ἐγγράμμα εἶναι καταλλήλον
οἷα παιδικὸν περιεχόν. Ὅπως φαίνεται ἡσυχ-
μὴν εἰς μεταφράσεις καὶ ἔχετε μορφώσει ὅσον
λογου, δύναται νὰ μεταφράσῃτε ἢ νὰ γράψετε ἐκ-
κλεχτὰ λογοτεχνήματα. Αὐτὰ ἀναμένονται.

Αἰθερ. Ἑλλήνων. Ὁ. Ἀλφ. Λαρίαν, Σ. Παπ.
Θήβας, Γ. Ἀνδρ. Λαρίαν, Γ. Μπ. Ἀλγίαν, Ν. Γκούρ.
Κυπαρισσίαν, Κ. Στέκ. Μακρινίταν. Ἀνταποκρίσεις
σας ἐλήφθησαν πολὺ ἀργά. — Σ. Λούθαρ. Τήνον. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον
σας. Δεχθήκα. — Σινδ. «Ἑλλάδα» Βό-
λον. Πρὸς 10 λεπτά ὁ στίχος ἐκ 35 στοιχ.—
Ἐννεμ. Ὀρφαν. Ναύσταθμον. Δὲν δημοσι-
εύεται. — Θ. Κουτσουμ. Τὸ ἀντίτιμον δὲν ἦτο
ἐπαρκές. — Ἑμρ. Γεωργ. Σάμον. Ἄλλοτε
ἐμφανῶν ἐκτενέως περὶ «Ἐποπείων». —
Αλεχ. Ἐνταῦθα. Τὸ ἐγγράμμα εἶναι καταλλήλον
οἷα παιδικὸν περιεχόν. Ὅπως φαίνεται ἡσυχ-
μὴν εἰς μεταφράσεις καὶ ἔχετε μορφώσει ὅσον
λογου, δύναται νὰ μεταφράσῃτε ἢ νὰ γράψετε ἐκ-
κλεχτὰ λογοτεχνήματα. Αὐτὰ ἀναμένονται.

Αἰθερ. Ἑλλήνων. Ὁ. Ἀλφ. Λαρίαν, Σ. Παπ.
Θήβας, Γ. Ἀνδρ. Λαρίαν, Γ. Μπ. Ἀλγίαν, Ν. Γκούρ.
Κυπαρισσίαν, Κ. Στέκ. Μακρινίταν. Ἀνταποκρίσεις
σας ἐλήφθησαν πολὺ ἀργά. — Σ. Λούθαρ. Τήνον. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον
σας. Δεχθήκα. — Σινδ. «Ἑλλάδα» Βό-
λον. Πρὸς 10 λεπτά ὁ στίχος ἐκ 35 στοιχ.—
Ἐννεμ. Ὀρφαν. Ναύσταθμον. Δὲν δημοσι-
εύεται. — Θ. Κουτσουμ. Τὸ ἀντίτιμον δὲν ἦτο
ἐπαρκές. — Ἑμρ. Γεωργ. Σάμον. Ἄλλοτε
ἐμφανῶν ἐκτενέως περὶ «Ἐποπείων». —
Αλεχ. Ἐνταῦθα. Τὸ ἐγγράμμα εἶναι καταλλήλον
οἷα παιδικὸν περιεχόν. Ὅπως φαίνεται ἡσυχ-
μὴν εἰς μεταφράσεις καὶ ἔχετε μορφώσει ὅσον
λογου, δύναται νὰ μεταφράσῃτε ἢ νὰ γράψετε ἐκ-
κλεχτὰ λογοτεχνήματα. Αὐτὰ ἀναμένονται.

Αἰθερ. Ἑλλήνων. Ὁ. Ἀλφ. Λαρίαν, Σ. Παπ.
Θήβας, Γ. Ἀνδρ. Λαρίαν, Γ. Μπ. Ἀλγίαν, Ν. Γκούρ.
Κυπαρισσίαν, Κ. Στέκ. Μακρινίταν. Ἀνταποκρίσεις
σας ἐλήφθησαν πολὺ ἀργά. — Σ. Λούθαρ. Τήνον. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον
σας. Δεχθήκα. — Σινδ. «Ἑλλάδα» Βό-
λον. Πρὸς 10 λεπτά ὁ στίχος ἐκ 35 στοιχ.—
Ἐννεμ. Ὀρφαν. Ναύσταθμον. Δὲν δημοσι-
εύεται. — Θ. Κουτσουμ. Τὸ ἀντίτιμον δὲν ἦτο
ἐπαρκές. — Ἑμρ. Γεωργ. Σάμον. Ἄλλοτε
ἐμφανῶν ἐκτενέως περὶ «Ἐποπείων». —
Αλεχ. Ἐνταῦθα. Τὸ ἐγγράμμα εἶναι καταλλήλον
οἷα παιδικὸν περιεχόν. Ὅπως φαίνεται ἡσυχ-
μὴν εἰς μεταφράσεις καὶ ἔχετε μορφώσει ὅσον
λογου, δύναται νὰ μεταφράσῃτε ἢ νὰ γράψετε ἐκ-
κλεχτὰ λογοτεχνήματα. Αὐτὰ ἀναμένονται.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ. — Ἐναεὶς ἀναιμώστης δύναται
νὰ στείλῃ πρὸς δημοσιεύσιν πρῶτοντα ἢ ἐκ μεταφράσεως
διηγήματα, ποιήματα, περὶ φανερῶς ἐννοούμενα, ἀνεκδο-
τα, ἀνέκδοτα, παροιμίας, λαογραφίας, γινώσκων, διὰ
γινώσκων κ. λ. π. Εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς ὁ ἀ-
ποστολεὺς εἰδοποιεῖται διὰ τῆς «Ἑλλήνων» οἱ ἐλ-
φθὴ τὸ στέλεχος μετὰ τὴν διὰ τῆς ἐποδοχῆς εἰδοποιεῖται
ἀνὰ διὰ τῆς στήλης ταύτης ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀντιμετώπι-
σας αἰτίους τῆς «Ἑλλήνων» διὰ καταλήξῃ δημοσιεύ-
μενον. Τὰ ἐγκριθέντα δημοσιεύονται μετὰ τὴν σειρὰν τῶν.
Ἀν ὁ ἀποστολεὺς θέλῃ νὰ δημοσιεύῃ τὸ ἐγκριθέν
ἐργον τοῦ ἀμείωτος καὶ νὰ μὴ περιμένῃ τὴν σειρὰν, τὰ
ἐγκριθέντα ἐκαστον στίχον αὐτοῦ ἀπὸ 5 λεπτὰ καὶ ὅς ἀ-
ποστέλλῃ τὸ ἀντίτιμον. Ἀν τὸ αὐτὸ αὐτὸ ἀντιμετώπι-
σας, ὅπως ἐνεκρίθη, διὰ τὴν κατὰ προτίμωσιν
δημοσιεύσιν αὐτοῦ ἀποστέλλεται δρ. 1.

ΤΑ ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΑ. — Ἐκ τῶν σταλέντων κατὰ
τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα Λογοτεχνημάτων καὶ
Διαγωνισμῶν ἐνεκρίθησαν τὰ ἑξῆς:

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἀντ. Γ. Ἀδαμίδου: «Τὸ ἐμπόριον τῶν τρι-
γῶν» (στίχοι 35). — Ἡ πρώτη φράση (στίχοι
45). — Κ. Α. Μάλουχου: «Ἡ γαλακτοπότης τοῦ
Ἀϊοστερίου» (Μεταφράσις) (στίχοι 25). — Πύρρα
Μ. Ρηγόπουλου: «Ἡ χρυσὴ ταμπακοθήκη» (Με-
ταφράσις) (στίχοι 45). — Ἀλφ. Μ. Μ. (στίχοι
5). — Ὁ ἔπος τοῦ Κουτσουμπάκου (στίχοι 25). —
Γ. Φ. Λαζοπούλου: «Ἀνέκδοτον Ἀσκή» (στίχοι
10). — Κανέλλου Σπυριδοπούλου: «Ἀνέκδοτον Ἀ-
σκή» (στίχοι 20). — Ἀνέκδοτον (στίχοι 10). —
Α. Π. Πετρίδου: «Διὰ τὸν Ἀνέκδοτον καὶ Ἀνέ-
δοτον» (στίχοι ἐν ὅλῳ 400).

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Νικολάου Α. Σαργέα (τρεῖς), Παναγ. Α. Πρω-
τοπαπᾶ (εἰς) καὶ Γεωργίου Ρεμπουλή (εἰς).

ΘΕΡΙΝΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

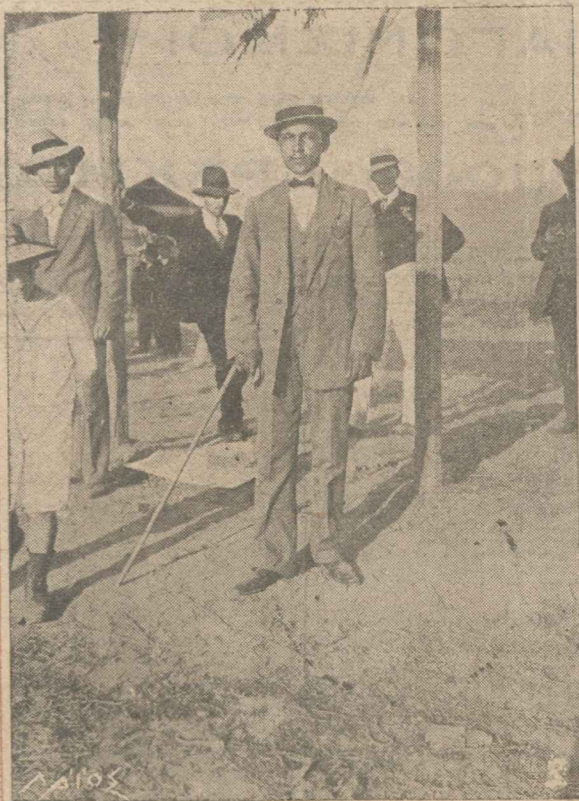
ΑΠΟΒΕΙΟΝΙΟΥ--31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΒΡΑΒΕΙΑ ΧΙΛΙΩΝ (1000) ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἀπὸ τῆς 3ης Ἰουνίου ἐπικυρηθῆσαν νέους
διαγωνισμοὺς, τοὺς ΘΕΡΙΝΟΥΣ. Ὅμοι-
ον δὲ ἔκτοτε νὰ δημοσιεύονται εἰς ἑκάστον
φύλλον τῆς «Ἑλλήνων» τρεῖς διαγωνισμοί.
Τούτοις διὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους Ἀυ-
γούστου.

ΟΙ ΟΡΟΙ

1) Εἰς τὰς λύσεις δύναται νὰ λάβῃ μέρος
οἷοσδήποτε ἀναγνώστης τῆς «Ἑλλήνων» ἀπο-
κόπων τοῦ παρὸν δελτίου καὶ συμπληρώσας
αὐτὸ ὡς ἑξῆς: Εἰς ἑκάστον δελτίον πρέπει
νὰ περιλαμβάνεται ἡ λύσις ἐνὸς μόν

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ „ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ“

[1] Ἡ ἀριστεύουσα ὁμάς τῆς Ἑλληνικῆς Σκοπευτικῆς Ἑταιρίας. — [2] Εἰς τὸ μέσον τῆς εἰκόνης εἶναι ὁ κ. Γ. Γεωργίου, μαθητὴς ἐκ Πατρῶν, α' νικητὴς τῶν „Ελευθερίων“. — [3] Ὁ ἐκ τῶν σκοπευτῶν κ. Ἰωάν. Κοιμωσόπουλος κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἀγῶνος.

(Φ. Γεωργίου „Ἑλλάς“ 1911)

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ „ΕΛΛΑΔΑ“

„ΣΑΛΩΜΗ“

ΝΕΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΠ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ „ΕΛΛΑΔΑ“

ΤΥΠΟΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ Θ. ΤΖΑΒΕΛΛΑ ΑΡΙΣΤΕΙΑΝΟΥ